

Horgászverseny – főzőverseny – egészségsátor – jó hangulat – finom ételek – ügyességi versenyek

Az április 25-én tartott találkozóra izgatottan indultam el. Még soha nem voltam a Széki tónál, nem ültem le stégre egy horgász mellé sem, így a délutánba nyúló programok számomra mind-mind az újdonság erejével hatottak.

Reggel 6-kor indultunk a falubusszal, húztuk magunk után a kellékeket, ébredtünk a buszban, próbáltunk előre látni. Milyen lesz a helyünk, vajon ki mellé kerülünk, mindent hoztunk-e, amit megbeszéltünk, Csöngői Gábor polgármesterünk beszélt az előző években megrendezett találkozóról, a férfiak horgászdolgaikról, mi pedig, két nőként ültünk a buszban és hallgattuk őket. Olykor-olykor felneveltünk.

Érkezésünkkor hűvös volt, bár a Nap mindent megtett már a korai órában is azért, hogy előre vetítse nekünk a jó időhöz, jó hangulat jár érzését.

Izgatott voltam. Nem tudtam elképzelni, hogy a több korosztályból összetevődő Nagyalásony Község Önkormányzat dolgozói hogyan fognak együtt horgászni, főzni, egyáltalán mivel milyen beszélgetések, külön programok fognak majd megvalósulni.

Izgatottságom addig tartott, míg a helyszínre nem értünk, ahol a csapatok regisztrálása és a horgászhelyek kisorsolása történt... 101-es horgász hely lett Nagyalásony; meglepetés szomszédunkká Dabrony község vált; összességében huszonkét csapat indult útjára, hogy minél több halat fogjanak ki és a legfinomabb ételt készítsék el. Horgász helyünk a legközelebb esett a központi részhez, ahol az egészségfejlesztési iroda munkatársai is csatlakoztak a programhoz.

Reggelink szalonna volt, a szomszédék kenyérével, lilahagymával; Tüskeváriaktól

medvehagymával szórt tepertőskenyér, sütemény, pogácsa, kalács – utóbbiak már pénteken elkészültek. A Kistérségi nap már kora reggel elérte célját. A községek egymással találkoztak, megosztották ételeiket és italaikat, különlegességeiket.

A horgászok munkájából én csak annyit értettem, illetve láttam, hogy ülnek és várnak. Türelem halat terem, csend az asszony nélkül – csak hogy itt voltak asszonyok és családok is. Sok-sok apró gyermek és már nagyobbacska is. A mi 101-es helyünk a férfiak elmondása szerint „akadós” volt. Hogy ez mit jelent? Nem tudom. Talán ez a különös szó tehetett arról, hogy nem sok halat sikerült kifogniuk.

A szomszédék sült szarvasborjúval és őzbélszínnel készültek. „Borzhátszín” – mondta Kozma Sándor, Én bevetem, elhittem neki, majd nagyon-nagyot mosolyogtunk rajta, mikor kiderült, hogy áh dehogy, csak viccelt.

Mi marhalábszár pörköltet készítettünk bográcsban. Czigler Lászlóné, Gregositsné Fehér Ildikó, Meinczinger Andrea, Palkovicsné Kővári Georgina és jómagam is hozzájárulhattam a bogrács végtartalmának elkészítéséhez. A férfiak erejére és főző tudására is szükség volt. Csöngői Gábor, már reggel megalapozta a pörkölt jó ízét, hiszen reggelinket, a szalonnát, a bográcsban sütötte meg, majd arra került rá a hagyma. Mindenki tett hozzá valamit. Forgatta a bográcsot, szerzett fakanalat, mert azt sikerült otthonhagyni. Kostólgattuk, hogy jó lesz-e? Mikor már láttuk, hogy egy-két csapat elindul a zsűri felé, mi is elkezdtük a tálalást. Kockás terítő, tó mellett szedet virágok, egy kis bor, a nagyon nagyalásnyi kenyér, ami igazából Celldömölkéről érkezett - a szomszéd is rájárt.

Érdekes volt látni, ahogy sorba álltak a csapatok. Várták, hogy a zsűri elé telessék az elkészült ételeiket. Be kell vallanom, nem vagyok egy gasztrozseni, de az biztos, hogy nagyon-nagyon jól nézett ki minden étel, és nagyon jó illatfelhő volt a zsűri asztalánál. A hangulat fokozódott, a csapatok egymás ételeit mérecksélték, csipkelődtek. A kóstolás jól sikerült, Én úgy láttam, hogy ízlett nekik a pörkölt és önfeledt beszélgetés zajlott le az asztalnál.

Éhesen tértünk vissza a helyünkre, ahol már elkezdődött az ebéd asztalra helyezése. Amit mindenképp érdemes megemlíteni az ebédről: elfogyott! Két kezemen sem tudom megszámolni, hányan is ültünk le egy asztalhoz... Talán leírhatom mindenki nevében, hogy jól éreztük magunkat és ezen az a tény sem változtatott, hogy nem nyertünk sem a horgászversenyen, sem a főzőversenyen.

Röviden a zsűriről és az eredményekről – dobpergés.

Az ételt zsűrizte: - Bakos András, a Devecseri Rendőrőrs parancsnoka, - Bendes István jegyző - és Kozma Zsuzsanna projektmenedzser.

Főzőverseny eredménye:

Első helyezett: Dabrony

Második helyezett: Doba

Harmadik helyezett: Kispirit

Horgászverseny eredménye:

Első helyezett: Kispirit

Második helyezett: Kerta

Harmadik helyezett: Nagypirit

Az eredményhirdetésnél jelen volt Ékes József, Kovács Zoltán államtitkár, Burján Ernő, a Somló-környéki Többcélú Kistérségi Társulás elnöke is.

A továbbiakban beszéljenek a képek a napról

[Fotók a Picasan!](#)

Ferenczy Anett Kitty